

[Handelsministeren.]

ning, at Konkurslovgivningen hører under Justitsministeriet. Men jeg tror ikke, det vilde have været rigtig, om dette Lovforslag var blevet forelagt af Justitsministeren. Justitsministeren kunde naturligvis rent formelt have forelagt dette Lovforslag, men alle Forhold taget i Betragtning maa jeg anse det for ligefrem selvfølgelig, at hele denne Sag, der her er Tale om, bliver ordnet under Handelsministeriet. Her hører den rettelig hjemme, og det paagældende Firma har da heller ikke et eneste Øjeblik været i Tvivl om, hvor Firmaet skulde henvende sig, men har hele Tiden haft den Opfattelse, at man skulde henvende sig i Handelsministeriet.

Men dertil kommer jo, at Staten allerede paa en meget omfattende Maade er i rent økonomisk Forbindelse med Burmeister & Wain, idet den har meget betydelige Interesser i Burmeister & Wain ved den Eksportkredit, der er givet Firmaet, en Eksportkreditvirksomhed, der er paabegyndt for mange Aar siden; og endelig kommer dertil ogsaa, at Industriens Forhold i det hele taget hører under Handelsministeriet, saa jeg kan ikke se, det vilde være rigtig at flytte en Sag af den Beskaffenhed som den, der her er Tale om, over til Justitsministeriet. Derom har der for Resten heller ikke været nogen som helst Meningsforskel mellem den højtærede Justitsminister og mig.

Om de Interesser, Staten allerede har i Burmeister & Wain, ønsker jeg at sige, at jeg tror, det er rigtig, at jeg giver Oplysninger derom i Udvalget. Jeg har for Resten allerede i Gaar givet Folketingets Finansudvalg Oplysninger om, hvorledes Eksportkrediten har virket, og hvorledes Burmeister & Wain's Stilling til Staten dette Forhold vedrørende er. Men mere udtømmende Oplysninger kan jeg selvfølgelig give i Udvalget, og jeg er rede til at give enhver Art af Oplysninger derom, som kan skaffes til Veje.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde meget bestemt, at der burde ikke ved den Moratorieudstedelse, der her er Tale om, foretages noget, der paa nogen Maade kunde være Indledning til, at Staten skulde paa en Maade blive den egentlige Leder af Burmeister & Wain; det ærede Medlem udtrykte sig, tror jeg, paa den Maade, at det maatte ikke blive en statsdrevet Virksomhed. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at jeg ikke med dette Lovforslag har tænkt paa, at Staten skulde overtage Burmeister & Wain. For det første vilde det nu

være saare vanskeligt for Staten at overtage en enkelt Virksomhed, og navnlig en Virksomhed af den Beskaffenhed, der her er Tale om, og dernæst, skal Staten i det hele taget til under de herskende Forhold at overtage Virksomheder, saa bør det vistnok ske paa en anden Maade end derved, at Staten overtager den paagældende Virksomhed, naar den ikke selv kan længere, paa den Maade, som man her er stillet overfor det.

Det ærede Medlem sagde, at det vilde være bedre, om man lod en Repræsentation for Kreditorerne være den, der bestemte i Henhold til § 5. Jeg maa heroverfor sige til det ærede Medlem, at jeg kan naturligvis ikke tænke mig, at Kreditorerne skulde skydes til Side ved den Undersøgelse, der skal foretages, paa ingen Maade, og jeg har allerede været i Forhandling med Kreditorerne i Burmeister & Wain paa en saadan Maade, at jeg kan sige, at jeg tror ikke, der bliver nogen som helst Meningsforskel med Hensyn til, paa hvilken Maade denne Undersøgelse skal foretages, og paa hvilken Maade Sammensætningen af Undersøgelsesudvalget skal foregaa.

Jeg maa udtrykkelig i denne Forbindelse understrege, hvad jeg allerede sagde ved Forelæggelsen af Lovforslaget, at jeg meget indtrængende har henstillet til dem, der var nærmest til at skaffe Burmeister & Wain den fornødne Driftskapital, nemlig Bankerne, at ordne denne Sag paa egen Haand, uden Statens Indblanding; men Bankerne har positivt erklæret, ikke een, men flere Gange, under gentagne Forhandlinger, at der kunde ikke være Tale om, at Bankerne vilde yde forøget Kredit til Burmeister & Wain, førend indgaaende Undersøgelser og Prøvelser af Selskabets hele Forhold var foretaget. Der er altsaa ikke fra min Side ved dette Lovforslag tilsigtet noget, som ikke ligger klart i Dagen.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte, at det kom ikke overraskende, at Burmeister & Wain vilde komme i Vanskeligheder, derom var der jo sivet et og andet ud. Jeg maa dog heroverfor sige, at for mig er det nu alligevel en Overraskelse, at dette store Firma, der har haft saa mange gode Aar at virke i, saa pludseligt og afgørende er kommet i den Situation, som Firmaet nu staar i. Det forekommer mig, at de Arbejdsmuligheder og Indtjeningsmuligheder, dette Firma har haft, burde have været tilstrækkelige til at sikre imod en saa pludselig Nedgang i Mulighederne for at fortsætte Livet ved egen Hjælp.